

Vier weverkens

Vier we-ver-kens zag men ter bo-ter-markt gaan.
Zij had-den geen duit haast meer in hun - ne tas.
En de bo - ter die was er zo die - re. Schiet - spoe-le,
En ze koch-ten een pond sa vie-ren.
sjer-re-bek-ke, spoel - za! Djik-ke - djak-ke, ker-re-kol-tjes,
klits klets! En ze koch-ten één pond sa vie - ren.

2 En als zij dat boterken hadden gekocht,
zij hadden er vier platelen;
zij spraken dat vrouwken zo vriendelijk aan:
“Sa vrouwken, en wil het ons delen!”

3 Dat vrouwken dat sprak: “Ja, dat zal ik wel doen,
ja, zo wel als een vrouwken vol ere.
Want ik wete wel wat er de weverkens zijn:
en de weverkens zijn er geen heren.”

4 Wat zouden de weverkens heren zijn?
Zij en hebben er huize noch erve.
En kruipt er een muisken in hunne schapraai,
van honger zo moet het er sterven.

5 En als dan dat muisken gestorven zal zijn,
waar zullen zij het begraven?
Al onder de weverkens hunne getouw,
en het grafken zal rooskens dragen.

Vier weverkens

1

Vier weverkens (*dim.*) zag men
ter botermarkt gaan,
en de boter die was er zo diere.
Zij hadden geen duit¹ haast
meer in hunne tas,
en ze kochten een pond sa vieren.

Vier Weber sah man
zum Buttermarkt gehen,
und die Butter, die war da so teuer.
Sie hatten fast keinen Deut
mehr in ihrer Tasche,
und sie kauften ein Pfund zu viert.

Schietspoele, sjerrebekke, spoelza!
Djikkedjakke, kerrekollekes, klits klits!²

2

En als zij dat boterken (*dim.*)
hadden gekocht,
zij hadden er vier platelen;
zij spraken dat vrouwken (*dim.*)
zo vriendelijk aan:
“Sa vrouwken,
en wil het ons delen!”

Und als sie die gute Butter
gekauft hatten,
hatten sie vier Schüsseln.
Sie sprachen die Frau
so freundlich an:
„Wohlan, liebe Frau,
[und] willst du sie uns (bitte) teilen!“

3

Dat vrouwken dat sprak:
“Ja, dat zal ik wel doen,
ja, zo wel als een vrouwken vol ere.
Want ik wete wel
wat er de weverkens zijn:
en de weverkens zijn er geen heren.”

Die Frau, die sprach:
„Ja, das werde ich wohl tun.
Ja, so gut wie eine redliche Frau (es macht).
Denn ich weiß wohl,
was Weber sind,
und die Weber sind keine Herren.“

4

Wat zouden de weverkens heren zijn?
Zij en hebben er huize noch erve.
En kruipt er een muisken
in hunne schapraai,
van honger zo moet het er sterven.

Was sollten die Weber Herren sein?
Sie haben (weder) Haus noch Hof.
Und kriecht ein Mäuschen
in ihren Essschrank,
vor Hunger [so] muss es dort sterben.

5

En als dan dat muisken
gestorven zal zijn,
waar zullen zij het begraven?
Al onder de weverkens hunne getouw,
en het grafken zal rooskens dragen.

Und wenn dann dies Mäuschen
gestorben sein wird,
wo werden sie es begraben?
Wohl unter dem Webstuhl der Weber,
und das Grab wird Röslein tragen.

¹ *duit* alte niederländische Münze von geringem Wert

² Der Refrain ahmt Arbeitsgeräusche beim Webvorgang nach. Es klingen an:
schietspoele Weberschiffchen (‘Schusspule’), *sjerren* scheren (das Aufwinden
der Kettfäden auf eine runde Walze, den Scher- oder Kettbaum); *djakke* Peitsche;
kerrekollekes (*dim.*) von span. *caracol* = Schnecke, Schneckenhaus; *klits klits* klitsch-klatsch.